

○ คำสั่ง

(ต. ๒๑)

คำร้องที่ ๙๒/๒๕๕๙
คำสั่งที่ ๓๓๒ / ๒๕ ๕๙

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๘ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

ระหว่าง { นางจิราพร นามมงคุณ ผู้ฟ้องคดี
สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ ๑
กองทัพบก ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครอง อันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายหรือจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำอุทธรณ์)

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ ๓๙๙/๒๕๕๗ หมายเลขแดงที่ ๒๑๖๖/๒๕๕๘ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นมารดาของนางสาวโรชา นามมงคุณ ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการที่นางสาวโรชาซึ่งสมัครเข้ารับการสอบคัดเลือกเข้าเป็นนักเรียนเตรียมทหารบกประจำปีการศึกษา ๒๕๕๕ และ ๒๕๕๖ ไม่ผ่านการสอบคัดเลือกทั้งสองปี ทั้งที่นางสาวโรชาได้ศึกษาและฝึกฝนจนมีความสามารถทางดนตรีมาก ในขณะที่เพื่อนหญิงจากต่างจังหวัดซึ่งมีความสามารถทางดนตรีน้อยกว่าจะต้องให้นางสาวโรชา

/สอนให้...

สอนให้และได้สมัครสอบในคราวเดียวกันกลับมีชื่อผ่านการสอบคัดเลือก ผู้ฟ้องคดีติดต่อไปยังโรงเรียนดุริยางค์ทหารบกทั้งโดยทางโทรศัพท์และเดินทางไปด้วยตนเอง เจ้าหน้าที่ซึ่งทราบชื่อในภายหลังว่า ร้อยเอก สุรินทร์ หนูพวงร้อย แจ้แก่ผู้ฟ้องคดีว่า นางสาวโรชาทำคะแนนได้ดี ส่วนสูง น้ำหนักและผิวพรรณผ่านเกณฑ์การคัดเลือก แต่ที่ไม่ผ่านเนื่องจากมีปานบนใบหน้า จึงไม่ผ่านการสอบคัดเลือกชั้นที่ ๑ และยังแจ้แก่ผู้ฟ้องคดีด้วยว่า ปานหน้าไม่ต้องให้นางสาวโรชาไปสอบอีก เพราะจะเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์ ผู้ฟ้องคดีขอตรวจดูคะแนนสอบของนางสาวโรชา แต่ร้อยเอก สุรินทร์ ปฏิเสธโดยอ้างว่าเป็นความลับของทางราชการ และยังแจ้แก่ผู้ฟ้องคดีด้วยว่า หากผู้บังคับบัญชาของร้อยเอก สุรินทร์ ทราบเรื่องที่ร้อยเอก สุรินทร์ แจ้แก่ผู้ฟ้องคดี ร้อยเอก สุรินทร์ จะต้องเดือดร้อน ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือร้องเรียนกรณีดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และได้รับหนังสือโรงเรียนดุริยางค์ทหารบก ด่วนที่สุด ที่ กท ๐๔๒๕.๑๑/๕๕๐ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๖ ซึ่งมีรายละเอียดสรุปได้ว่า กรณีปานบนใบหน้านางสาวโรชาเป็นไปตามที่กำหนดในข้อ ๓.๑.๑.๓ ของผนวกขนาดพิภพของร่างกายและบัญชีโรคหรือความผิดปกติหรือความพิการ ซึ่งขัดต่อการเป็นนักเรียนดุริยางค์ ประกอบระเบียบกองทัพบก ว่าด้วยโรงเรียนดุริยางค์ทหารบก พ.ศ. ๒๕๕๓ ว่า แผลเป็น หรือปานที่หน้า มีเนื้อที่ตั้งแต่ ๑.๕ ตารางนิ้วขึ้นไป หรือมีความยาวมากจนดูน่าเกลียด และเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดียกขึ้นสอบถามโดย ร้อยเอก สุรินทร์ ไม่ได้แจ้งข้อมูลอื่นให้ผู้ฟ้องคดีเข้าใจผิดตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวหา ต่อมา ผู้ฟ้องคดีพานางสาวโรชาไปรักษาปานบนใบหน้าที่โรงพยาบาลรามาริบัติโดยไม่อาจใช้สิทธิของบิดาซึ่งเป็นข้าราชการตำรวจเบิกค่าใช้จ่ายได้ เนื่องจากเข้าลักษณะเป็นการคัดสรรเพื่อความงาม ไม่ใช่การรักษา ผู้ฟ้องคดีจึงนำใบเสร็จค่ารักษาพยาบาลไปแสดงต่อรองผู้บังคับกองโรงเรียนดุริยางค์ทหารบก แต่ไม่ได้รับความช่วยเหลือใด ผู้ฟ้องคดีจึงร้องเรียนเรื่องดังกล่าวต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และได้รับการติดต่อโดยทางโทรศัพท์เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๖ ให้ไปเจรจากับผู้บังคับกองดุริยางค์ทหารบก และมีการเจรจากันเมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๖ โดยมีบุคคลที่ร่วมเจรจาในวันดังกล่าว คือ ผู้ฟ้องคดี นายภพธรรม สุนันธรรม นางสาวสุเพ็ญศรี พึ่งโคกสูง นายสงบนามวิชัย และพันเอก กฤษดา สาริกา ในระหว่างการเจรจา พันเอก กฤษดา สอบถามผู้ฟ้องคดีว่ามีบุตรกี่คน ผู้ฟ้องคดีแจ้ว่ามี ๒ คน คนโตเป็นชาย กำลังศึกษาชั้นปีที่ ๔ คณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้ฟ้องคดีอยากได้รับราชการ

/ในกอง...

ในกองตุรียากร์ตำรวจ พันเอก กฤษดา งามผู้ฟ้องคดีว่า รู้ใช้ใหม่ว่าสี่เหล่าทัพเรากุยกัันได้ ในขณะที่นายสงบแจ้งแก่ผู้ฟ้องคดีว่าถ้าผู้ฟ้องคดียินยอมยุติเรื่อง พันเอก กฤษดา จะหางานให้ บุตรชายผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีหลงเชื่อ จึงลงลายมือชื่อในบันทึกข้อตกลงยินยอมยุติเรื่องร้องเรียน แต่เมื่อบุตรชายของผู้ฟ้องคดีใกล้สำเร็จการศึกษา ผู้ฟ้องคดีพยายามติดต่อพันเอก กฤษดา ผ่านพันเอกหญิง ทิพย์รัตน์ เอี่ยมละออ แต่ได้รับแจ้งว่า พันเอก กฤษดา ติดราชการ ถ้ามีเวลาว่าง จะแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีพยายามติดต่อนายสงบ และนางวิสา เบ็ญจะมโน ประธาน อนุกรรมการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนด้านเด็ก สตรี และความเสมอภาคของบุคคล แต่ไม่ได้รับคำชี้แจงใด จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท และดอกเบี้ย ของเงินจำนวนนี้ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีนับถัดจากวันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าผู้ฟ้องคดี จะได้รับเงินค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวจนครบจำนวน

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องขออนุญาตดำเนินคดีโดยได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล และศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินคดี โดยได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมด

ศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำพิพากษา เป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๒๑๖๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๘ ยกฟ้องผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดียื่นคำอุทธรณ์ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำพิพากษาของ ศาลปกครองชั้นต้น และศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำสั่งลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๘ ให้ผู้ฟ้องคดี แก่ไขคำอุทธรณ์โดยระบุจำนวนเงินให้ชัดเจนและให้ชำระค่าธรรมเนียมศาลชั้นอุทธรณ์ ตามจำนวนทุนทรัพย์ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง และมีหมายแจ้งคำสั่งศาล ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบโดยปรากฏหลักฐานตามใบตอบรับ ในประเทศของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ว่ามีบุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วรับไว้เมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ดำเนินการใดจนพ้นกำหนดเวลาที่ระบุในคำสั่งศาล

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีเข้าลักษณะ คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจาก

/การใช้...

การใช้อำนาจตามกฎหมายหรือจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ต้องชำระค่าธรรมเนียมศาลตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน และแม้ศาลปกครองชั้นต้นจะมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินคดีโดยได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล แต่เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่ได้ยื่นคำขอให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลในชั้นอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ต้องชำระค่าธรรมเนียมศาลชั้นอุทธรณ์ตามข้อ ๑๐๓ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ กรณีผู้ฟ้องคดียื่นคำอุทธรณ์ขอให้ศาลพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองชดใช้ค่าสินไหมทดแทนพร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีนับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าผู้ฟ้องคดีจะได้รับเงินค่าสินไหมทดแทนจนครบจำนวน โดยไม่ระบุจำนวนเงินค่าเสียหายและไม่ชำระค่าธรรมเนียมศาลชั้นอุทธรณ์ กับทั้งไม่ได้แก้ไขคำอุทธรณ์ และชำระค่าธรรมเนียมศาลชั้นอุทธรณ์ภายในเวลาที่ศาลกำหนดในคำสั่งซึ่งแจ้งตามหมายแจ้งคำสั่งของศาลลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ ซึ่งส่งไปรษณีย์ลงทะเบียนเมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และปรากฏหลักฐานตามใบตอบรับภายในประเทศของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัดว่ามีบุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะได้รับไว้แทนผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ โดยชอบตามข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ คำอุทธรณ์นี้จึงเป็นคำอุทธรณ์ที่ไม่สมบูรณ์ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๐๔ แห่งระเบียบดังกล่าว

ศาลปกครองชั้นต้นจึงมีคำสั่งไม่รับคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา ความว่า ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการกระทำของเจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเป็นการกระทำละเมิดต่อนางสาวอโรชา นามมงคุณ บุตรผู้เยาว์ของผู้ฟ้องคดีทำให้นางสาวอโรชาได้รับผลกระทบต่อจิตใจอย่างรุนแรง ผู้ฟ้องคดีจึงได้พยายามเรียกร้องความเป็นธรรมต่อหน่วยงานต่างๆ เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนมาตลอด จนกระทั่งมายื่นฟ้องคดีนี้ต่อศาล แต่ในการยื่นอุทธรณ์ดังกล่าวผู้ฟ้องคดีไม่ได้ยื่นคำร้องขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลพร้อมคำอุทธรณ์ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีผิดหลงว่าเมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับอนุญาตให้ยกเว้น

/ค่าธรรมเนียม...

ค่าธรรมเนียมศาลในศาลชั้นต้นแล้ว ผู้ฟ้องคดีจะได้รับอนุญาตให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลในชั้นอุทธรณ์ต่อไป โดยไม่ต้องยื่นคำร้องขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลอีก ประกอบกับคดีนี้ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องคดีด้วยตนเองโดยปรึกษาเจ้าหน้าที่ที่ศาลปกครองเท่านั้น โดยที่ผู้ฟ้องคดีเป็นเพียงชาวบ้านไม่มีความรู้ทางกฎหมายใดๆ และในการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้น ผู้ฟ้องคดีได้เขียนเอกสารต่างๆ ยื่นต่อศาลด้วยตนเองทั้งหมด แต่ในการยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ผู้ฟ้องคดีได้ขอให้บุคคลที่มีความรู้ทางกฎหมายเรียบเรียงอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีแทนเพื่อให้ศาลเข้าใจประเด็นแห่งคดีได้ดียิ่งขึ้น ประกอบกับสำนวนคดีนี้มีเป็นจำนวนมากจึงทำให้ผู้เรียบเรียงอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีไม่ได้ตรวจสอบโดยละเอียดและเพิ่งได้รับสำนวนจากผู้ฟ้องคดี จึงทำให้มีเวลาในการทำอุทธรณ์ไม่มากนัก ทำให้ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์โดยมิได้ยื่นคำร้องขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลในชั้นอุทธรณ์โดยผิดไป อีกทั้งผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์โดยทางไปรษณีย์ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ปรึกษาหารือเจ้าหน้าที่ศาลปกครองดังเช่นตอนฟ้องคดีเสียก่อน การยื่นอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่สมบูรณ์

นอกจากนี้ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้เปลี่ยนที่อยู่ในการติดต่อใหม่ในชั้นอุทธรณ์และมีความผิดพลาดในการประสานงาน เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับทราบคำสั่งตามหมายแจ้งคำสั่งของศาลลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ และไม่อาจแก้ไขหรือปฏิบัติตามคำสั่งศาลได้ จึงขอโอกาสในการเยียวยาแก้ไขความผิดพลาด โดยให้ผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นในครั้งนี้ด้วย ทั้งนี้ต่อไปจากผู้ฟ้องคดีจะติดตามตรวจสอบและจะปฏิบัติตามคำสั่งศาลอย่างเคร่งครัด พร้อมกันนี้ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำร้องขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลในชั้นอุทธรณ์มาด้วยแล้ว ผู้ฟ้องคดีไม่มีหนทางอื่นใดจะเยียวยาความเสียหายต่อนางสาวโรชา บุตรสาวของผู้ฟ้องคดีและครอบครัวจากกรณีพิพาทนี้ได้อีกเลย

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๔๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ บัญญัติว่า การฟ้องคดีไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมศาล เว้นแต่การฟ้องคดีขอให้สั่งให้ใช้เงิน หรือส่งมอบทรัพย์สินอันสืบเนื่องมาจากคดีตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) หรือ (๔) ให้เสียค่าธรรมเนียมศาลตามทุนทรัพย์ในอัตราตามที่ระบุไว้ในตาราง ๑ หักประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง สำหรับคดีที่มีคำขอให้ปลดปล่อยทุกข์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ และมาตรา ๔๕/๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า

/การฟ้องคดี...

การฟ้องคดีที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมศาลตามมาตรา ๔๕ วรรคสี่ หากคู่กรณีใดยื่นคำขอต่อศาล โดยอ้างว่า ไม่มีทรัพย์สินเพียงพอที่จะเสียค่าธรรมเนียมศาล หรือโดยสถานะของผู้ขอ ถ้าไม่ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลจะได้รับความเดือดร้อนเกินสมควร ถ้าศาลเห็นว่า มีข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะรับฟ้องไว้พิจารณา หรือในกรณีอุทธรณ์ซึ่งศาลเห็นว่ามีเหตุผล อันสมควรที่จะอุทธรณ์ได้ แล้วแต่กรณี และศาลได้ไต่สวนแล้วเห็นว่ามีเหตุตามคำขอจริง ก็ให้ศาลอนุญาตให้คู่กรณีนั้นดำเนินคดี โดยยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดหรือ เฉพาะบางส่วนได้ คำสั่งให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดให้เป็นที่สุด ประกอบกับระเบียบ ของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๔๑/๕ กำหนดว่า เมื่อคู่กรณีใดได้รับอนุญาตให้ดำเนินคดีในศาลปกครองชั้นต้นโดยยกเว้น ค่าธรรมเนียมศาลแล้ว หากต่อมายื่นคำขอให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลในชั้นอุทธรณ์ ให้ถือว่า คู่กรณีนั้นยังเป็นผู้ไม่มีทรัพย์สินเพียงพอที่จะเสียค่าธรรมเนียมศาล หรือโดยสถานะของผู้ขอ ถ้าไม่ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลจะได้รับความเดือดร้อนเกินสมควรอยู่ เว้นแต่จะปรากฏ ต่อศาลเป็นอย่างอื่น ข้อ ๑๐๔ วรรคสอง กำหนดว่า ให้ตุลาการหัวหน้าคณะแต่งตั้งตุลาการ ในองค์คณะคนหนึ่งเป็นตุลาการเจ้าของสำนวน แล้วให้ตุลาการเจ้าของสำนวนตรวจคำอุทธรณ์ ถ้าเห็นว่าเป็นคำอุทธรณ์ที่สมบูรณ์ครบถ้วน ก็ให้ดำเนินการต่อไปตามข้อ ๑๐๖ ถ้าเห็นว่า คำอุทธรณ์นั้นไม่สมบูรณ์ครบถ้วน ซึ่งผู้อุทธรณ์อาจแก้ไขได้ หรือผู้อุทธรณ์ชำระค่าธรรมเนียมศาล ไม่ครบถ้วน ให้ตุลาการเจ้าของสำนวนมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขหรือชำระค่าธรรมเนียมศาล ให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าไม่มีการแก้ไขหรือชำระค่าธรรมเนียมศาลให้ครบถ้วน ภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือข้อที่ไม่สมบูรณ์ครบถ้วนนั้นเป็นกรณีที่ไม่อาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ หรือเป็นคำอุทธรณ์ที่ต้องห้ามตามกฎหมายหรือยื่นโดยผิดระเบียบนี้ ให้ตุลาการเจ้าของสำนวน เสนอองค์คณะสั่งไม่รับอุทธรณ์ดังกล่าว

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกัน หรือแทนกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท และดอกเบี้ยของเงินจำนวนนี้ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีนับถัดจากวันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่า ผู้ฟ้องคดีจะได้รับเงินค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวจนครบจำนวน โดยการฟ้องคดีนี้เป็นการฟ้อง ขอให้ศาลสั่งให้ใช้เงินหรือส่งมอบทรัพย์สินอันสืบเนื่องมาจากคดีตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดี จึงต้องเสียค่าธรรมเนียมศาลในอัตราร้อยละสองของทุนทรัพย์แต่ไม่เกินสองแสนบาท ทั้งนี้

/ตามมาตรา ๔๕...

ตามมาตรา ๔๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำสั่งอนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินคดีโดยได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำพิพากษายกฟ้องผู้ฟ้องคดี และผู้ฟ้องคดีได้ยื่นอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น โดยพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีนับแต่วันฟ้องคดีจนถึงวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองชดใช้ให้แก่ผู้ฟ้องคดีจนเสร็จสิ้น แต่ผู้ฟ้องคดีมิได้ระบุจำนวนเงินให้ชัดเจนและชำระค่าธรรมเนียมศาลชั้นอุทธรณ์ ซึ่งในชั้นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นนี้ ผู้ฟ้องคดีจะต้องชำระค่าธรรมเนียมศาลตามที่มาตรา ๔๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดไว้ ศาลปกครองชั้นต้นจึงได้มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีแก้ไขคำอุทธรณ์โดยระบุจำนวนเงินให้ชัดเจนและชำระค่าธรรมเนียมศาลชั้นอุทธรณ์ตามทบทวนทรัพย์ภายใน ๗ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งคำสั่งศาลปรากฏตามใบตอบรับไปรษณีย์ภายในประเทศ เมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ แต่เมื่อครบกำหนดระยะเวลาที่ศาลกำหนด ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมอุทธรณ์ และไม่ดำเนินการชำระค่าธรรมเนียมศาลให้แล้วเสร็จตามคำสั่งศาล รวมทั้งมิได้แจ้งเหตุขัดข้องหรือมีคำขอขยายเวลายื่นคำร้องขอแก้ไขเพิ่มเติมอุทธรณ์ หรือขอผิดส่งค่าธรรมเนียมศาลแต่อย่างใด หรือหากผู้ฟ้องคดีไม่มีทรัพย์สินเพียงพอที่จะเสียค่าธรรมเนียมศาล หรือโดยสถานะของผู้ฟ้องคดีถ้าไม่ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลจะได้รับความเดือดร้อนเกินสมควรแล้ว ผู้ฟ้องคดีก็สามารถยื่นคำขอต่อศาลให้มีคำสั่งยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดหรือเฉพาะบางส่วนในชั้นอุทธรณ์ได้ตามนัยมาตรา ๔๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๔๑/๕ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ดังนั้น จึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีละเลยเพิกเฉยไม่ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมอุทธรณ์ และไม่ชำระค่าธรรมเนียมศาลภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนดตามข้อ ๑๐๔ วรรคสอง แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ศาลปกครองจึงไม่อาจรับคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีที่ว่า ผู้ฟ้องคดีผิดพลาดว่าเมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับอนุญาตให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลในชั้นต้นแล้ว ผู้ฟ้องคดีจะได้รับอนุญาตให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล

/ในชั้นอุทธรณ์...

ในชั้นอุทธรณ์ต่อไป โดยไม่ต้องยื่นคำร้องขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลอีก และมีการเปลี่ยนที่อยู่ในการติดต่อใหม่ในชั้นอุทธรณ์ ทำให้เกิดความผิดพลาดในการประสานงาน นั้น จึงไม่อาจรับฟังได้

การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

นายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาม

ตุลาการเจ้าของสำนวน

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ช่วยทำงานชั่วคราวในตำแหน่งตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายวิษณุ วรรณุญ

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการหัวหน้าแผนกคดีวินัยการคลัง

และการงบประมาณในศาลปกครองสูงสุด

นายสมชาย เอ็มโอช

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมชัย วัฒนการุณ

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

